

የኢየሱስ ክርስቶስ ራጅይ - ቁጥር ስድስት

ትንሣኤ የተኙ ሙታን

Jeff Pippenger

2023-10-27

ከ2020 ዓ.ም. ሐምሌ 18 የተከሰተው የተስፋ መቁረጥ ጋር የተጀመረውን የመዘግየት ጊዜ በመለየት በኢሳይያስ ምዕራፍ አርባ የሚጀምረውን የመጨረሻ ትንቢቱን መሠረት አድርገን እየገነባን መጥተናል። በራጅይ የተጠቀሱትን የሁለቱ ምስክሮች ሞት በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት በሞቱ ደረቅ አጥንቶች ሸለቆ ውስጥ ከሞቱት ጋር ስናስተካክል ነበር። ከጥልቁ ጉድጓድ የወጣው አውሬ በመንገድ ላይ የገደለችው እነዚያ ሰዎች ትንሣኤ ጋር የተያያዘውን በእጅጉ የተወሰነ የክስተቶች ተከታታይነት በድግግሞሽ ለማስመስረት እየፈለግን ነው።

እነዚህን ትንቢታዊ ክፍሎች በአንድነት ስናስማማ፣ እስከ አሁን ድረስ ፈጽሞ ያልታወቁ የራጅይ ክፍሎችን እየፈታን ነው፤ ምክንያቱም ይህ መልእክት ከሰው ልጅ የምሕረት ዘመን መዘጋት ቀደም ብሎ የሚከናወነው የኢየሱስ ክርስቶስ ራጅይ መፈታት ነው። “ጊዜው ቀርቦአልና” ይህን ሥራ እናከናውናለን። አሁን በፍጻሜ ሂደት ላይ ያሉትን በራጅይ ውስጥ ያሉ እውነቶች ስንፈታ፣ በራጅይ ውስጥ እንደ ዮሐንስ ሥራ ተገልጾ የነበረውን እንግዲያው ያንኑ ሥራ እያከናወንን ነው። እርሱ ያየውን ነገር እንዲጽፍ ተነግሮት ነበር፤ እነዚያም በዚያን ጊዜ የነበሩ ነገሮች ነበሩ፤ እነዚያንም በመመዝገብ ዮሐንስ በተመሳሳይ ጊዜ የሚሆኑትን ነገሮች ደግሞ እየጻፈ ነበር።

ያየኸውን፣ ያሉትንም፣ ከዚህ በኋላም የሚሆኑትን ነገሮች ጻፍ። ራጅይ 1፡19።

ለሰባተኛው ቀን አድቪንቲስቶች ምክንያታዊ መሰናክል ሊሆን የሚችለው፣ ራጅይ መጽሐፍን በተመለከተ ያላቸው ባህላዊ ግንዛቤ መሆን ይችላል። አንድ ሰው የተመሠረተ እውነትን ሲቀበል፣ ነገር ግን ያ የተመሠረተ እውነት በጊዜ ሂደት እንዲዳብር እንደተዘጋጀ ማየት ሲሰነድ፣ መጀመሪያ ትክክለኛ የነበረው የእውነት ግንዛቤው ወደ ባህል ወይም ወደ ልማድ ሊለወጥ ይችላል። ወደ ባህል የተለወጠችው እውነት፣ በሎዶቅያ መልእክት ውስጥ የተወከለውን ዕውርነት ሊያመጣ ትችላለች። የመጀመሪያው እውነት እንደ እውነት ገና እውነት ነው፣ ነገር ግን ያ እውነት በጊዜ ሂደት እንደሚዳብር ማየት አለመቻል ዕውርነትን ያመነጫል። እውነቱ የዕውርነታቸው ምክንያት አይደለም፤ ዕውርነቱ ግን የምክንያቱ ምልክት ብቻ ነው። ምክንያቱም፣ በባህልና በልማድ ምችት ራሳቸውን ለሚያረኩ ሰዎች ውስጥ፣ የማይሰሙ ጀሮዎች፣ የማያዩ ዓይኖች፣ እንዲሁም የማይለወጡ ልብ ናቸው።

“ክርስቶስ በትምህርቱ ውስጥ ራሱ የመነጨባቸውን አሮጌ እውነቶች አቀረበ፤ እነርሱም በአባቶችና በነቢያት አማካይነት የተናገራቸው እውነቶች ነበሩ፤ አሁን ግን በእነርሱ ላይ አዲስ ብርሃን አፈሰሰባቸው። ትርጉማቸው እንዴት እጅግ የተለየ ሆኖ ታየ! በማብራሪያውም የብርሃንና የመንፈሳዊነት ጎርፍ ገባ። እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲያበራላቸው፣ የእግዚአብሔርም ቃል ሁልጊዜ ለእነርሱ እየተገለጠ እንዲሄድ ተስፋ ሰጠ። እውነቶቹንም በአዲስ ውበት ማቅረብ ይችሉ ነበር።”

“ከመጀመሪያው የቤዛነት ተስፋ በኤደን ከተነገረችበት ጊዜ ጀምሮ፣ የክርስቶስ ሕይወት፣ ባሕርይ፣ እና የእርሱ የመካከለኛነት ሥራ የሰው አእምሮ ጥናት ሆነው ቆይተዋል። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ የሠራበት እያንዳንዱ አእምሮ እነዚህን ርዕሶች አዲስና ትኩስ በሆነ ብርሃን አቅርቦአቸዋል። የቤዛነት እውነቶች ዘወትር ለልማትና ለስፋት የሚችሉ ናቸው። ምንም እንኳ አሮጌ ቢሆኑም፣ ሁልጊዜ አዲስ ናቸው፤ ለእውነት ፈላጊው ያለማቋረጥ የሚበልጥ ክብርና የሚበልጥ ኃይል እየገለጡ ነው።”

“በእያንዳንዱ ዘመን አዲስ የእውነት መገለጥ አለ፤ ለዚያ ትውልድ ሕዝብ የሚሆን የእግዚአብሔር መልእክት አለ። የቀድሞ እውነቶች ሁሉ አስፈላጊ ናቸው፤ አዲስ እውነት ከአሮጌው የተለየ አይደለም፤ ነገር ግን የእርሱ መገለጥ ነው። አዲሱን መረዳት የምንችለው አሮጌዎቹን እውነቶች በምንረዳበት መጠን ብቻ ነው። ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ የትንሣኤውን እውነት ሊገልጥላቸው በፈለገ ጊዜ፣ ‘ከሙሴና ከነቢያት ሁሉ ጀምሮ’ ‘በመጻሕፍት ሁሉ ስለ እርሱ የተጻፈውን ተረጎሞላቸው።’ ሉቃስ 24:27። ነገር ግን አሮጌውን የሚያከብር ብርሃን በእውነት አዲስ መገለጥ የሚያበራው ነው። አዲሱን የሚክድ ወይም የሚዘነጋ ሰው አሮጌውን በእውነት አልያዘውም። ለእርሱ ሕያው ኃይሉን ያጣል እና የሕይወት አልባ ቅርጽ ብቻ ይሆናል።”

እምነት እንዳላቸውና የብሉይ ኪዳንን እውነቶች እንደሚያስተምሩ የሚገልጹ ሰዎች አሉ፤ ነገር ግን አዲስ ኪዳንን ይክዳሉ። ነገር ግን የክርስቶስን ትምህርቶች መቀበልን በመከልከላቸው፣ አባቶችና ነቢያት የተናገሩትን እንደሚያምኑ ያሳያሉ። “ሙሴን ብታምኑ ኖሮ፣ እኔን ደግሞ ባመናችሁኝ ነበር፤ ስለ እኔ ጽፎአልና” ሲል ክርስቶስ ተናግሮአል። ዮሐንስ 5:46። ስለዚህ በብሉይ ኪዳን ላይ በሚሰጡት ትምህርት እንኳ እውነተኛ ኃይል የለውም።

“ለወንጌል እንደሚያምኑና እንደሚያስተምሩ የሚናገሩ ብዙዎች በተመሳሳይ ስህተት ውስጥ ናቸው። እነርሱ ክርስቶስ ‘ስለ እኔ የሚመሰክሩት እነርሱ ናቸው’ ብሎ የተናገረላቸውን የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ወደ ጎን ያኖራሉ። ዮሐንስ 5:39። ብሉይን በመናቃቸው አዲሱን በእውነቱ ይናቃሉ፤ ሁለቱም ከማይለያይ አንድነት ክፍሎች ናቸውና። ማንም ሰው የእግዚአብሔርን ሕግ ያለ ወንጌል፣ ወይም ወንጌልን ያለ ሕግ በትክክል ሊያቀርብ አይችልም። ሕጉ በሥጋ የተገለጠ ወንጌል ነው። ወንጌልም የተዘረጋ ሕግ ነው። ሕጉ ሥሩ ነው፤ ወንጌል ደግሞ የሚያፈራው ሽታ ያለው አበባና ፍሬ ነው።” Christ’s Object Lessons, 127.

አሮጌውን እንደሚያምኑ ሲናገሩ አዲሱን ግን የሚክዱ ሰዎችን የሚመለከተው ይህ ነገር፣ መጽሐፍ ቅዱስን በሙሉ እንደሚያምኑ ሲናገሩ የትንቢት መንፈስን ጽሑፎች ግን በሚክዱ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች ላይ ይበልጥ ኃይል ያለው ተፈጻሚነት አለው። በራእይ ውስጥ ዮሐንስ፣ መጽሐፍ ቅዱስንና የትንቢት መንፈስን ሁለቱንም ስለሚቀበሉ መከራ የሚደርስባቸውን በመጨረሻዎቹ ቀናት ያሉ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚወክል ምልክት ነው።

እኔ ዮሐንስ፣ ወንድማችሁ ደግሞ ሆኜ፣ በመከራና በመንግሥቱ እንዲሁም በኢየሱስ ክርስቶስ ትዕግሥት ባልንጀራችሁ የሆንሁ፣ ስሙ ጳጥሞስ በሚባል ደሴት ላይ ነበርሁ፤ ይህም ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ነበር። ራእይ 1:9።

ሰው የኢየሱስን ምስክርነት፣ እርሱም የትንቢት መንፈስ የሆነውን፣ እርሱም ደግሞ የኤሊን ዋይት ጽሑፎች የሆኑትን ከተቀበለ፣ ከዚያ በፊት ከጽሑፎቹ የተጠቀሰው ክፍል እኔ እየመለከትሁት ያለውን ጉዳይ ይለያል። እርሷ “የቤዛነት እውነቶች በቀጣይነት ሊያድጉና ሊሰፉ የሚችሉ ናቸው። ምንም እንኳን የቆዩ ቢሆኑም፣ ሁልጊዜ አዲስ ናቸው፤ ለእውነት ፈላጊውም ዘወትር የሚበልጥ ክብርና የበለጠ ኃይል ይገልጣሉ” ብላ ጻፈች፣ እንዲሁም “በእያንዳንዱ ዘመን ለዚያ ትውልድ ሕዝብ አዲስ የእውነት እድገት፣ የእግዚአብሔር መልእክት አለ” ብላም ጻፈች።

ምንም እንኳን አንድ የተለመደ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስት ሊያዝ የሚችለው የራእይ መጽሐፍ ልማዳዊ ግንዛቤ እውነት ቢሆንም፣ የራእይ መጽሐፍ ሙሉ በሙሉ የዘመኑ መጨረሻ ምስክርነት ነው። እኛ አሁን በመፈታት ላይ ያለችን እውነት እየተግባርን ነን፣ እናም ያች እውነት በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ያሉት ሁሉም ክፍሎች በዘመኑ መጨረሻ የሚፈታው የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ አካል መሆናቸውን ለመቀበል ፈቃደኞች ባልሆኑ ሰዎች ዘንድ አይታወቅም።

አድቪንቲዥም ስለ ራዕይ አስራ አንድ ያቆመው ግንዛቤ፣ ይህም የፈረንሳይ አብዮት ፍጻሜ መሆኑን የሚገልጽ እውነታ፣ ትክክል ነው፤ እህት ዋይትም ያን ትክክለኛ አመለካከት ትደግፋለች። ሆኖም ያ እውነት የመጨረሻዎቹን ቀኖች ለማብራራት የተመዘገበ ታሪክ ብቻ ነበር። መላው የራዕይ መጽሐፍ በዚህ ትንቢታዊ ክስተት ይመራል።

በሕዝቅኤል ሠላሳ ሰባት፣ ኢሳይያስ አርባ እና ራዕይ አሥራ አንድን ከማቴዎስ ሃያ አምስት ያለው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ጋር ለማገናኘት እንደ መመሪያ በሰባቱ ነገድዳዶች የተሰወረውን ታሪክ ላይ እየገነባን ነው። እየተመለከትነው ያለውን ትንቢታዊ የክስተቶች ተከታታይነት አተገባበር የሚደግፍ ሌላ ትንቢታዊ መስመር በክርስቶስ መስመር ውስጥ ይገኛል፣ ይህም ደግሞ ሁለተኛ ምስክርነትን ያካትታል። ኢየሱስ ሲጠመቅ ሠላሳ ዓመት ሞልቶት ነበር፣ በዚያም ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ፤ “ክርስቶስ” በአዲስ ኪዳን የግሪክ ቋንቋ፣ ወይም “መሲሕ” በብሉይ ኪዳን የዕብራይስጥ ቋንቋ፣ የተቀባው ማለት ነው።

እኔ የምላችሁ ያ ቃል፣ የሐንስ ከሰበከው ጥምቀት በኋላ ከገሊላ ጀምሮ በይሁዳ ሁሉ የተነገረውን እናንተ ታውቃላችሁ፤ እግዚአብሔርም የናዝሬቱን ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስና በኃይል እንደቀባው፤ እርሱም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ነበረ መልካም እያደረገ ዘረ፣ በዲያብሎስም የተጨቆኑትን ሁሉ እየፈወሰ። ሐዋርያት ሥራ 10፣37፣ 38።

ለሠላሳ ዓመታት ኢየሱስ እንዲቀባ ተዘጋጀ፤ በጥምቀቱም ጊዜ ከተቀባ በኋላ፣ እርሱ እንደ ክርስቶስ መልእክቱን ለሦስት ዓመት ተኩል የትንቢታዊ ቀኖች አቀረበ። ከዚያም ተገደለ፣ በመቃብር ተኖረ፣ ተነሣ ከሙታንም እንደገና ሕያው ሆኖ ከዚያ ወደ ሰማይ ዐረገ። የሦስት ዓመት ተኩል አገልግሎቱ መጀመሪያ ጥምቀቱ ነበር፤ ይህም ሞቱንና ትንሣኤውን ይወክላል፤ በአገልግሎቱም አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀኖች ፍጻሜ ላይ ተሰቀለ ከዚያም ተነሣ—እርሱ መጀመሪያና መጨረሻ ነው። የሞቱና የትንሣኤው ክስተት ሌላ ሦስት ዓመት ተኩል ወንጌልን ለአይሁድ ያደረሰ፣ ከዚያም በኋላ ለዓለም ያደረሰ ኃይል ሠራዊት አፈራ።

የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን፣ ማለትም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አንጻር የተገለጸው ፀረ-ክርስቶስ፣ ደግሞ በኃይል ከመቀባቷ በፊት ለሠላሳ ዓመታት በዝግጅት ላይ ነበረች። በ508 ዓ.ም. “ዕለታዊው” ተወገደ። እህት ዋይት በቀጥታ እንዲህ ትነግረናለች፤ በ1930ዎቹ የላኦድቅም የሰባተኛ ቀን አድቪንቲዥን ቤተ ክርስቲያን ስለ “ዕለታዊው” ያለውን የክህደተኛ ፕሮቴስታንትነት ሰይጣናዊ አመለካከት እንደገና ቢመለስም፣ ሚሊራውያን በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ስለ “ዕለታዊው” ያላቸው ግንዛቤ ትክክል እንደነበረ ነው።

«ከዚያም ከ“ዕለታዊው” (ዳንኤል 8፣12) ጋር በተያያዘ እንዲህ ተመለከትሁ፤ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ ነው፣ የጽሑፉም ክፍል አይደለም፤ እግዚአብሔርም የፍርድ ሰዓቱን ጩኸት ለሰጡት ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት ሰጥቶአቸዋል።» Early Writings, 74.

“ዘወትር” ጣዖት አምልኮን ይወክላል፤ ጣዖታዊት ሮሜም ጳጳስነት ወደ ምድር ዙፋን እንዳይወጣ የሚከለክልና የሚያግድ ኃይል ነበረች። በዳንኤል መጽሐፍ እንደ ተተነበየው፣ ከዚያም በታሪክ እንደ ተረጋገጠው፣ ከዚያም በመላእክት ለዊልያም ሚሊር እንደ ተገለጠለት፣ ከዚያም በኤሊን ኋይት እንደ ተረጋገጠው፤ በ508 የጳጳስነት መነሣትን የሚከለክለው የጣዖት አምልኮ እገዳ ተወገደ። ክርስቶስ እንደ ነበረው ሁሉ፣ ፀረ-ክርስቶስ በ538 ኃይል እንዲሰጠው ለሠላሳ ዓመታት ተዘጋጀ። ክርስቶስም ሆነ ፀረ-ክርስቶስ ኃይል እንዲሰጣቸው ሠላሳ ዓመታት ተዘጋጅተው ነበር። ጳጳስነት በ538 ኃይል ከተሰጠው በኋላ፣ ክርስቶስ የሕይወት መልእክቱን ለሦስት ዓመት ተኩል እንዳደረሰ ሁሉ፣ እርሱም የሞት መልእክቱን ለሦስት ዓመት ተኩል ትንቢታዊ ዓመታት አደረሰ። በራዕይ አሥራ አንድ የተጠቀሱት ሁለቱ ምስክሮች፣ በፈረንሳይ አብዮት ታሪክ ውስጥ ብሉይና ሐዲስ ኪዳናትን የወከሉ፣ ለሦስት ቀን ተኩል ትንቢታዊ ቀናት ትንቢት እንዲናገሩ ኃይል ተሰጥቷቸው ነበር።

ለሁለቱ ምስክሮቹም ሥልጣን እሰጣቸዋለሁ። ማቅ ለብሰውም አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን ትንቢት ይናገራሉ። ራእይ 11፡3።

በ1798 ዓ.ም.፣ ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ትንቢታዊ ቀኖች በኋላ፣ ክርስቶስ ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀኖች በኋላ በመስቀል ላይ እንደሞተ፣ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ቃል የሚወክሉት ሁለቱ ምስክሮች ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀኖች በኋላ በአደባባይ እንደተገደሉ፣ የፀረ ክርስቶስ ኃይል ገዳይ ቊስሉን ተቀበለ።

በሦስተኛው ቀን ክርስቶስ ከሙታን ተነሣ፤ እናም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ከፀረ-ክርስቶስ ዋና ርእሶች አንዱ የሞት ቊስሉ መፈረስ፣ ወይም ትንሣኤው ነው። የክርስቶስ ትንሣኤ በሦስተኛው ቀን ሆነ፣ የሁለቱ ምስክሮችም ትንሣኤ ከሦስት ቀን ተኩል በኋላ ሆነ። ፀረ-ክርስቶስ በምሳሌያዊ ሁኔታ በሦስተኛው ቀን ይነሣል፤ ምክንያቱም በበርካታ ትንቢታዊ ምስክሮች ላይ ሦስተኛው ቀን የእሁድ ሕግ ምልክት ነው። በእሁድ ሕግ ጊዜ የራእይ አሥራ ሦስት የባሕር አውሬ ይነሣል፣ የባሕር አውሬውም ምልክት ፈተና ይሆናል። ከዚያም የተባበሩት መንግሥታት፣ የራእይ አሥራ ሰባት አሥሩ ነገሥታት፣ ከአሥሩ ነገሥታት ዋናው ንጉሥ በሆነችው በዩናይትድ ስቴትስ መመሪያ መሠረት፣ ጳጳሳዊነት ወደ ምድር ዙፋን ሲወጣ ፀረ-ክርስቶስን የሦስት-እጥፍ ኅብረት ራስ አድርገው ከፍ ያደርጉታል።

“ወደ መጨረሻው ቀውስ ስንቀርብ፣ በጌታ መሣሪያዎች መካከል ስምምነትና አንድነት እንዲኖር እጅግ ወሳኝ ነው። ዓለም በነፋስ አውሎና በጦርነት እና በግጭት ተሞልታለች። ነገር ግን በአንድ ራስ—በጳጳሳዊው ኃይል—ሥር ሕዝቡ በምስክሮቹ አካል በእግዚአብሔር ላይ ለመቃወም ይተባበራሉ። ይህ አንድነት በታላቁ ከሃዲ የተሰሰረ ነው። እርሱ ወኪሎቹን ከእውነት ጋር በመዋጋት ለማግባታት ሲሻ የእርሷን ደጋፊዎች ለመከፋፈልና ለመበተን ይሠራል። ቅናሽ፣ ክፉ ጥርጣሬ፣ ክፉ ንግግር ግጭትና መለያየት ለማምጣት በእርሱ የሚነሱ ስጦታዎች።” Testimonies, volume 7, 182.

ክርስቶስን የሚቃወም ኃይል ከሞት በሚነሣ ጊዜ፣ ወደ ምድር ዙፋን ይወጣል፤ እንዲሁም ኢዛቤል አክላብን ወደ ቀርጫሎስ ተራራ እንደ መራችው፣ እርሱም ሦስት ዐይነቱን ኅብረት ወደ አርማኔዶን በሚያደርገው ጉዞ ይመራዋል። መዝሙረኛው አሳፍ፣ የተባበሩትን መንግሥታት የሚወክሉ አሥር አሕዛብ፣ “ራሳቸውን” የሚያነሡ የእግዚአብሔር ጠላቶች ክፉ ማግባር እንደሆኑ ይለያቸዋል፤ ይህ “ራስ” ማለት “የጳጳሳዊ ሥልጣን” ነው።

የአሳፍ መዝሙር ወይም መቃኘት። አቤቱ እግዚአብሔር፣ ዝም አትበል፤ ጸጥ አትበል፤ አቤቱ እግዚአብሔር፣ ዝም አትቆይ። እነሆ፣ ጠላቶችህ ሁከት አነሡ፤ አንተንም የሚጠሉ ራሳቸውን ከፍ አደረጉ። በሕዝብህ ላይ ተንኮለኛ ምክር አደረጉ፣ በተሰወሩትህም ላይ ተማከሩ። እነርሱም፦ ኑ፣ ከሕዝብነት እንቁርጣቸው፣ የእስራኤልም ስም ዳግመኛ እንዳይታሰብ፣ አሉ። በአንድ ልብ ተማከሩና፤ በአንተም ላይ ቃል ኪዳን አደረጉ፤ የኤዶም ድንኳኖች፣ እስማኤላውያንም፣ ሞዳብና ሐጋራውያን፣ ጌባልና አሞን እንዲሁም አማሌቅ፣ ፍልስጥኤማውያን ከጢሮስ ነዋሪዎች ጋር፤ አሦርም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ተባብሮአል፤ ለሎጥ ልጆች እርዳታ ሆነዋል። ሴላ። መዝሙረ ዳዊት 83፡1-8።

እንግዲህ የሦስቱ መላእክት ዓርማ በሰማይ መካከል እየበረረ ነው።

እኔም ሌላ መልአክ በሰማይ መካከል ሲበር አየሁ፤ በምድር ላይ ለሚኖሩት፣ ለሕዝብም ሁሉ፣ ለወገንም ሁሉ፣ ለቋንቋም ሁሉ፣ ለነገድም ሁሉ የሚሰበክ ዘላለማዊ ወንጌል ነበረው፤ በታላቅ ድምፅም እንዲህ እያለ፦ እግዚአብሔርን ፍሩ፣ ክብርንም ስጡት፤ ምክንያቱም የፍርድ ሰዓት ደርሶአል፤ ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንና የውኃ ምንጮችን የፈጠረውንም ስገዱለት። ሌላም ሁለተኛ መልአክ ተከተለ፣ እንዲህም አለ፦ ታላቁ ከተማ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ ምክንያቱም አሕዛብን ሁሉ ከዝሙቷ ቊስሉ ወይን ጠጅ አጠጥታለች። ሦስተኛውም መልአክ ተከተለችው፣ በታላቅ ድምፅም እንዲህ አለ፦

ማንም ሰው አውሬውንና ምስሉን ቢሰግድ፣ በግንባሩም ወይም በእጁ ምልክቱን ቢቀበል፣ እርሱ ደግሞ ሳይቀላቀል በቀጣው ጽዋ ውስጥ ከተፈሰሰው ከእግዚአብሔር ቀጣ ወይን ጠጅ ይጠጣል፤ በቅዱሳን መላእክትም ፊት እና በበጉ ፊት በእሳትና በዲን ይሠቃያል፤ የሠቃያቸውም ጢስ ለዘላለም ዘላለም ይወጣል፤ አውሬውንና ምስሉን የሚሰግዱ እና የስሙን ምልክት የሚቀበሉ ሁሉ ቀንና ሌሊት ዕረፍት የላቸውም። የቅዱሳን ትዕግሥት ይህ ነው፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት እና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ እነርሱ ናቸው። ራእይ 14፡6-12።

ስለዚህ የሦስቱ መላእክት ዓርማ በሰማይ መካከል እየበረረ ይሆናል፤ ነገር ግን በቅርቡ ክርስቶስን የሚቃወም የተባለው በተባበሩት መንግሥታት አሥሩ ነገሥታት ወደ ሰማይ ከፍ ይደረጋል። በዚያን ጊዜ ዓርማው የ“እውነት”ን መልእክት ያውጃል፤ ክርስቶስን የሚቃወም የተባለውም የባህልና የልማድ መልእክት ያውጃል። ሦስቱ መላእክት የጳጳሳትን ምልክት እንዳይቀበሉ ለሰው ዘር ማስጠንቀቂያ እየሰጡ ናቸው፤ ነገር ግን የሐሰት ነቢይ ሆኖ የተነሣቸው ዩናይትድ ስቴትስ ዓለምን ያንኑ ምልክት እንዲቀበል ታስገድዳለች።

እዚህ ላይ እናቆማለን፣ በሚቀጥለውም ጽሑፋችን እንቀጥለዋለን።